

Udvalg gjort Lovens almindelige Bestemmelser anvendelige paa disse, og det har jeg ogsaa været villig til at gaa ind paa og slutte mig til. Jeg er ikke ganske sikker paa, at der ikke et Sted er kommet Uoverensstemmelse til Stede — jeg mener med Hensyn til Stillingen til Amtet — men det kan jeg konferere om med den ærede Ordfører. Det kan være, at man maatte her maa have en noget andet Bestemmelse. Jeg er først temmelig sent bleven opmærksom herpaa, og jeg skal nu tage det under Overveielse. Jeg kan hurtig konferere med den ærede Ordfører herom, maatte strax efter Mødet, saa fremt han vil være villig dertil. Jeg er som sagt ikke ganske sikker med Hensyn til dette Punkt, men jeg skal undersøge Sagen nærmere. Vædringsforslagene til §§ 2 og 3 har jeg ikke Noget at erindre imod og finder ikke Anledning til at udtale mig videre om dem. I Stedet for at gaa til en selvstændig Burdering benytter man det, der bestaar efter Loven om Mart- og Veisfred. Det kan vist være hensigtsmæssigt, at man retter Amt til Amtsraad i det enkelte Punkt, hvor man kan gjøre det, nemlig hvor der er Tale om Erstatningens Fastsettelse. Vædringsforslaget under Nr. 7 har jeg allerede indirekte ndtalt mig om ved § 1. Jeg behøver ikke at komme tilbage til Spørgsmaalet om Indsamling af Larver. Derimod skal jeg sige et Par Ord om Vædringsforslaget under Nr. 8, som sætter Statens Bidrag til Halvdelen og deler den anden Halvdelen lige mellem Amtet og Kommunen. At gaa til at lade Staten bidrage Mere end Halvdelen, tror jeg dog vilde være i ringe Uoverensstemmelse med, hvad man gjør i alle andre Forhold. Jeg tror, man maa erindre, at her er Tale om en særlig Landbrugsforanstaltning, som kommer en bestemt Samfundsklasse, Agerdyrkerne, til Gode, og det vilde da ikke være rigtigt, at man i dette Forhold gik over til at lade Statskassen bide Mere end Halvdelen. Det vil være det høie Thing bekendt, at der i flere Retninger foreligger Præcedents for at gaa til Halvdelen. Det forekommer mig, at Landbruget bør selv bære en passende Del deraf, og at Halvdelen kan være et passende Tilskud fra Statskassen. Det er allerede et meget betydeligt Tilskud til et særligt Diemed, og jeg mener, det er rigtigt at lægge den ene Fjerdedel paa den mindre Kommune og den anden Fjerdedel paa Amtskommunen. Det er jo nemlig ingenlunde saa, at ikke en Landkommune kan komme til at bære en Udgift, som lige saa vel burde tilfalde Nabokommunen, og derfor kan der være nogen Grund til at fordele Bidraget paa større Kredse, og det er ikke Andet, man gjør, ved at sige, at

Amtsrepartitionensfonden skal deltage i Udgiften. Den Indvending, at der kunde være Dele af Amtet, som ikke rammes eller rammes mindre af Staden, forekommer mig ikke at have nogen stor Vægt; thi vi have i mange andre Forhold noget Lignende, f. Ex. naar vi anlægge Jernbaner. Naar et Amt eller Amtsfonden bidrager dertil, er det ikke Fordringen, at det skal være lige heldigt for alle Amtets Beboere. Selv om det kommer enkelte Egne af Amtet til Gode, faar man i mange andre Henseender Opoffrelser fra Amtet, og det vil derfor være rigtigt ogsaa her at fordele Udgiften paa den Maade. Ud over en Halvdelen vil man som sagt ikke kunne komme af principielle Grunde, det vil næppe være passende overfor dette særlige Formaal at gaa videre. At Stærparagrafen skal udgaa, skal jeg ikke modsætte mig. Jeg kan i det Hele taaget anbefale de stillede Vædringer til Vedtagelse.

Ordføreren (Berntsen): Efter de velvillige Udtalelser, der ere faldne faabel fra den høitærede Minister, som fra de ærede Medlemmer, der have havt Ordet angaaende de stillede Vædringsforslag, er der ikke Anledning til at fortsætte denne Diskussion videre. Jeg skal selvfølgelig være villig til at konferere med den høitærede Minister med Hensyn til det af ham antydede Punkt. Hvis det bliver nødvendigt at stille en Redaktionsændring til Høie Behandling, vil der ikke være Noget til Hinder derfor. Jeg skal slutte Diskussionen med Haabet og Ønsket om, at det smaa lykkes den høitærede Minister at føre Sagen igennem i det andet Thing, saa at denne Lov kan komme til at træde i Kraft saa snart som muligt, da det indeværende Aar jo vil være et Flyveaar, og der saaledes vil være al Anledning til at møde dette Unde med saa stor Kraft som muligt.

Da ikke flere begjærede Ordet, blev Forhandlingen sluttet.

Vædringsforslagene Nr. 1 og 2 (se Tillæg B., Sp. 1154)

vedtoges uden Afstemning.

§ 1 med de vedtagne Vædringer, saalydende:

I de Egne af Landet, hvor der er Grund til at antage, at Oldborrer ville forekomme i større Mængde, kan Indenrigsministeren paabyde, at der skal foretages Indsamling og Udelæggelse af levende Oldborrer. Paabudet sker gennem Amtet